

Burjuva Dünyasına Hapsolmuş Bir Komünizm - Alain Badiou Eleştirisi

18.03.2018 • Önemli Eserler • Yeni Komünizm

Not: Bu kitabı e-book olarak ücretsiz okuyabilirsiniz.

[mks_icon icon="fa-book" color="#a01dc1" type="fa"] [mks_icon icon="fa-download" color="#a01dc1" type="fa"] İndirmek için: <http://yenikomunizm.com/wp-content/uploads/alainbadiou.epub>

20. yüzyılın ilk sosyalist devrim dalgasının deneyim ve kuram bağlamında kat ettiği mesafeleri, sorunları ya da eksiklikleri karşısında eleştirel bir yaklaşım getirmeyen, bunun yerine vagonlar arasında gezinip yerinde saymayı tercih edenler var.

RCP ABD Manifestosu'nda ifade edildiği gibi bu çizgiyi seçenler arasında 'yaygın bir şekilde 'sınıf hakikati' üzerinde ısrar ve bununla ilişki olarak proletaryanın şeyleştirilmesi olgusuyla karşılaşırız. Genelde komünist kuram ve ilkelere ilmi hale benzeyen bir tür dogma olarak yaklaşılır. Özünde şu anlama gelir bu: "Bilmemiz gereken her şeyi biliyoruz."

Gerekli bütün temellere sahibiz ve tüm mesele bize aktarılan bilgeliği uygulamaya sokmaktan ibarettir." İkinci olarak sosyalist geçiş aşamasının çelişkilerinin gerçek bilimsel tahlilini reddedip insan özgürleşmesinde çığır açan Bolşevik ve Çin Devrimleri'yle aralarına mesafe koyanlar var. Bu kişiler ilham ve yönelim için daha eski dönemlere yüzlerini çevirirler: 18. yüzyıla ve burjuva çağının ilan ettiği demokratik ve eşitlikçi ideallere ve toplumsal modellere; Jean-Jacques Rousseau ve Immanuel Kant gibi filozoflara ya da Thomas Jefferson gibi siyaset kuramcılarına

geri dönerler. Kimi durumlarda bizatihi komünizm terimini ıskartaya çıkarır, kimi durumlardaysa ‘komünizm” etiketini büsbütün burjuva-demokratik bir çerçeveye sıkışmış siyasal projeyi nitelemek için kullanırlar.

Kökenleri Mao’ya giden radikal demokrat entelektüel Alain Badiou, sahneye soldan girer. Dönüp 20. yüzyıla baktığında hem burjuvazinin hem de yanlışlıkla proleter iktidarın ‘bürokratik otoriterliği”nin marifeti olarak gördüğü manzaranın dehşeti karşısında gözleri kamaşır. Derken siyasete atılıp özgürleşmenin yeni yöresi ve yeni projesi olarak ‘türsel eşitliğe”, ‘türsel demokrasiye” dair bir siyaset felsefesi formüle eder. Bunları da sanal bir âlemde insanlığın genel çıkarları olarak sunup sahneyi sağdan terk eder.